

Anna Bujnowska

"Antyk we współczesnej literaturze polskiej", Stanisław Stabryła, Wrocław 1980 : [recenzja]

Biuletyn Polonistyczny 24/3 (81), 250

1981

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

/II/ STABRYŁA Stanisław: Antyk we współczesnej literaturze polskiej. Wrocław 1980, Oss., PAN Oddz. w Krakowie. Nauka dla Wszystkich nr 329, ss. 64, zł 12,-

Odwołując się do tradycji polskich studiów nad antykiem (szkoła wileńska prof. E. Grodecka, studia T. Zielińskiego i T. Sinki) analizuje autor związki współczesnej literatury polskiej z kulturą starożytną. Wyróżnia kilka sposobów artystycznego funkcjonowania motywów antycznych: przetwarzanie tematów literackich, historycznych i filozoficznych antyku, interpretacja, prefiguracja i inkrustacja. Rozważania teoretyczne uzupełniają analizy wybranych tekstów poetyckich (wiersze Jastruna, Kamińskiej, J.M. Rynkiewicza, Iwaszkiewicza, Gałczyńskiego, Brandstaettera, Herberta, Różewicza) i prozatorskich (utwory Małowskiej, Parnickiego, Piechowskiego, Nowackiej, Bocheńskiego). Autor podkreśla fakt, że inspiracja antyczna przyniosła wiele prac z pogranicza literatury pięknej.

BP/81/83

A.B.

/II/ STĘPIEŃ Tomasz: "To mieszkanie potrafi być natchnione". (O nowych wierszach M. Białoszewskiego). "Prace Naukowe USI." nr 328. Prace Historycznoliterackie nr 14. Katowice 1980, s. 105-131.

Autor próbuje opisać ewolucyjny przełom, jaki dokonał się w twórczości Białoszewskiego po wydaniu tomiku "Było i było", który stanowił estetyczne ekstremum. Wtedy to nastąpił podział na poezję i prozę. Pierwsza próba "nowej" liryki, jaką przyniosł tom "Odczepić się" okazała się zwrotem poety ku tradycyjnym formom wierszowania, ale zarazem próbą wpisania wierszy w oryginalny kontekst społeczny, co też interesuje szczególnie autora analizy.

BP/81/84

A.New.